

har i hvad her er steet handlet af fuld fri Billie, efter indre Tilskyndelse. Han har gjort os en Tjeneste med at sige det paa den Maade, og vi skulle vide at agte derpaa (Ja!), vi skulle nødig være de, der foranledigede en Udtalelse, hvor det sagdes: Ja, hvad vil al Eders Frivillighed sige, J, som ere tvungne (Grundtvig: Det have de selv sagt). Det ærede Medlem for Præstv Amts 4de District (Grundtvig) kan nu aldrig tvinges, den Erkjendelse skal jeg give ham; men naar han af og til under saadanne Omstændigheder siger: „det danske Folk“ regner ligesaa lidt som jeg derpaa, og vil ikke i nogen Henseende tage Fornuften fangen, men vil med sin Tro paa det Rette gaae frem og enten seire eller døe — saa troer jeg ikke, han har Ret. Det danske Folk siger: Nei, lad os dog vente lidt; det venter og haaber, at der skal komme bedre Tider; er det først engang gaaet tilgrunde, kan det ikke mere blive til det, som det ærede Medlem ønsker at gjøre det til.

Vi have hørt to Udtalelser om dette Adresseforslag, og de ere begge omtrent gaaede ud paa at vise os, at den eneste Betydning i Adresseforslaget ligger i det Personlige, i Duffet om at skaffe Personerne tilside. Det foreskommer mig, at man, ved at behandle Sagen paa den Maade, man har gjort, omtrent bæree sig ad, som hvis jeg tænkte mig en Mand havde en Kasse med en Laas, som han ikke selv kunde lukke op, og hvori flere vigtige Documenter laa; nu lod han al Verden komme — thi der er Mange, der her have gjort Forsøg paa at lukke op — og endelig fandt han en Mand, som lukkede Kassen op; han fik et Document ud, og Kassen blev derpaa lukket i igen, men derpaa sagde han til denne Mand: gaa Du nu din Vej, Dig har jeg ingen Tillid til, som derimod Du, som ikke kunde lukke Kassen op, Dig har jeg Tillid til, Du skal være den, som hjælper mig; men denne, som saa skulde hjælpe ham, kunde ikke lukke Kassen op, og der laa flere Documenter i Kassen, men de vare paany begravne. Det er der vi ville komme hen, hvis vi i dette Dieblif stifte Ministre; vi ville enten komme til dem, som ingen Nøgle benytte, som brækte Kassen op,

og det er det letteste, eller ogsaa ville vi komme til dem, som ikke faae Lov til at lukke Kassen op, thi det kan ikke nytte at ville kaste den Betragtning fra os, at vi, og det har den ærede Minister meget rigtigt sagt, igjennem en lang Række Underhandlinger have erkjendt os forpligtede til at skabe Ministerier, som paa engang vare taalelige Rigsdagsministerier i Danmark og europæiske Ministerier for Udlandet. Den Nødvendighed ere vi i, og deri ligger for mig Hovedretfærdiggjørelsen for den hele Foranstaltning med Kundgjørelsen, og deri ligger ogsaa for mig, at jeg ingen Overraskelse fandt i den. Jeg har længe ventet den, ja, jeg vil gaae videre, jeg har haabet, at om ikke ganske det Samme, saa dog noget Lignende maatte komme (Hør!). Hvorledes har jeg ventet vor Regjering skulde kunne sikkre os vor indre Udvikling og tillige sætte os i en god Stilling ligeoverfor Udlandet, i en saadan Stilling, at vi engang kunde faae Lov til at være selv hjemme? Det har jeg kun kunnet tænke mig paa den Maade, at Kongen traadte frem saaledes, at Ingen kunde spørge ham: hvad staaer bagved? og Kongen af Danmark er, saaledes som de europæiske Forhold ere, unægtelig den Mand, som intet Udland kan nægte at underhandle med. Man har sagt: Du er ikke fri, — det vil sige, man har vel ikke sagt det med ligefremme Ord, men man har ladet det forstaae igjennem enhver Underhandling — saa gjerne Du end vilde; Du er trykket af et Rigsdagsministerium, som kun er et Rigsdagsministerium for en indskrænket Deel af Staten, og denne indskrænkede Deel, denne Deel af hele Staten er ved Forholdenes Natur endogsaa kommen til at staae sjendilig ligeoverfor de øvrige Dele af Staten. Hvad jeg her siger, kunne de ærede Medlemmer af Thinget læse dem til i de forskjellige Documenter, som ere os meddeelte; der staaer denne Betragtning fremvet. Det var altsaa det, som maatte overvindes; Kongen maatte stille sig paa en saadan Maade ligeover for det Europa, hvormed han skulde underhandle, at man ikke kunde gjøre denne Indsigelse, og det maatte han skaffe tilveie deels ved Formen, deels ved Mændene. I Formen skaffede han det tilveie derved, at